

این قصه‌ی اُنس ما با حضرت معبود است.

شماره پرسش: ۲۵۸۷۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۹/۲۲ ۰۸:۵۳:۱۹

متن پرسش

سلام استاد: قسمت زیادی از شرح مناجات شعبانیه شما رو گوش دادم. عالی بود. بعدش آمدم شروع کردم به شرح مناجات شعبانیه آیت الله جوادی آملی، ایشون در شرح فراز «و بیدک لا بید غیرک زیادتی و نقصی و نفعی و ضری» می فرمایند معنای اینه که نظام آفرینش جوری طراحی شده که اگر انسان راه درست رو انتخاب کنه خداوند سعادت و نفع نصیبش میکنه و اگر راه غلط رو انتخاب کنه خداوند شقاوت و ضرر نصیبش میکنه. و از این جهت است که ائمه (ع) در این فراز می فرمایند نفع و ضرر انسان به دست خداست! استاد سوالی که برام پیش اومده اینه که اگه معنای این فراز این باشه باید بگیریم که نفع و ضرر انسان به دست خود انسان هست تا اینکه به دست خدا باشه و اصلا اگه معنای این باشه نیاز به گفتن نداشت و یه چیز بدیهی بود و فقط کاری که خدا کرده اینه که یه هستی به شدت قانونمند آفریده و اصلا اگه اینجوری باشه آدم به یه آرامشی میرسه. من فک می کنم باید یه معنای فراتر از این داشته باشه. خواهش می کنم مبسوط یرام توضیح بدید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به این نکته فکر کنید که با اظهار آن فراز از مناجات، حضور حضرت ربّ العالمین را در تمام مناسبات خود مدّ نظر داریم و می‌خواهیم اظهار کنیم ما هیچ توجهی به غیر از تو در مناسبات خود نداریم. و این قصه‌ی اُنس ما با حضرت معبود است. موفق باشید